

Forfatter: Bruun, Malthe Conrad

Titel: Udrag fra Aristokraternes Catechismus

Citation: Bruun, Malthe Conrad: "Aristokraternes Catechismus", i Bruun, Malthe Conrad: *Aristokraternes Catechismus*, udg. af K. F. Plesner , 1945, s. p. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bruunval-shoot-idm140245615023984/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Aristokraternes Catechismus

Aristokraternes Catechismus

46 *Bardis Catechismus der natürlichen Religion, som en Hr. Seidelin vover at oversætte*. Naturlig Religions Katechismus, oversat af K. H. Seidelin. Kbhvn. 1796. Forfatteren K. F. Bahrdt, 1741—92, var professor og præst i Leipzig, men anklaget som radikal rationalist måtte han nedlægge sit embede. — *Klaus Henrik Seidelin*, 1761—1811, var en kendt københavns bogtrykker og forlægger („de seidelinske udgaver“); men samtidig virkede han som frugtbar forfatter og oversætter, indtil han 1805 mistede sin bogtrykkerbevilling.

O tempora, o mores. — Udtryk fra Ciceros første catilinariske tale.

det ugudelige Jena. Jena var i slutningen af forrige århundrede som et brændpunkt for fritænkernes og revolutionære ideer. Der udgaves den radikale, også her i landet meget læste „Allgemeine Literatur-Journal“; derfra fik vi den bekendte rationalistiske præst Marezoll, der virkede rationalisten Paulus.

Aloysius Hoffman: se note til s. 14.

den nye Naturkyndigheds Professor: Nicolai Bøtcher, 1756—1821, fra 1795 professor i naturvidenskab ved Københavns universitet. Udgav 1793 „Den physicalske Aarbog“, 7de Bd., hvori findes en afhandling: „Hvorfor Tagstenene i heftig Vind kastes ned af Husene“. 1794—97 udgav han „Den naturlige Magie“, I—II, hvori der foruden mange fysiske, kemiske og ekvilibristiske kunster også findes et afsnit helligt „Økonomiske Kunststykker“. Det er halvt om halvt en kokebog, hvor iblandt

[p]

Noter og oplysninger

46 mange andre fortræffelige ting også findes en detailleret anvisning til at dryppe de forskellige slags steger.

47 *i, pedes quo te rapiunt et autem I, nostri memor!* Gå, hvorhen fødderne og vinden bære dig! Gå, men kom os i hu! Begyndelsen anført efter Horats Ode, bog III, ode II. v. 49, slutningen lidt forandret.